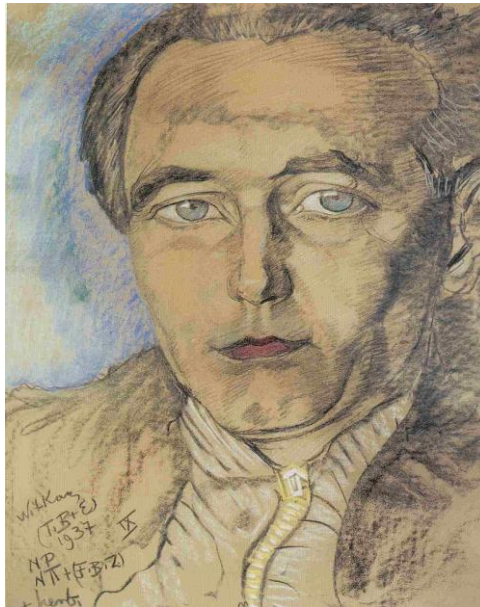

ROMAN INGARDEN

BIOGRAFIA

Filozof polski. Uczeń Edmunda Husserla. Najznakomitszy przedstawiciel fenomenologii w Polsce. Czasem określany jako twórca "drugiej szkoły fenomenologicznej". Urodził się 5 lutego 1893 roku w Krakowie. Studia filozoficzne odbył na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie pod kierunkiem czołowego polskiego filozofa Kazimierza Twardowskiego. Następnie wyjechał do Getyngi, aby rozpocząć przygotowywanie dysertacji doktorskiej pod kierunkiem Edmunda Husserla słynnego inicjatora ruchu fenomenologicznego. Wraz z nim przeniósł się w roku 1916 do Fryburga Badeńskiego (Bryzgowskiego). Po obronie doktoratu w 1918 powrócił do kraju. Z Husserlem utrzymywał nadal stałe kontakty i korespondencję służącą wymianie poglądów filozoficznych. W Polsce pracował jako nauczyciel propedeutyki filozofii w gimnazjach. Po uzyskaniu habilitacji zaczął wykładać na Uniwersytecie we Lwowie, początkowo jako docent, a od 1933 roku jako profesor. W czasie II wojny światowej był profesorem germanistyki na Uniwersytecie Ukraińskim we Lwowie. W 1945 roku przeniósł się do Krakowa, gdzie wykładał na Uniwersytecie Jagiellońskim. Tu zgromadził liczne grono uczniów i sformował wokół siebie środowisko fenomenologiczne. W ciągu swego życia opublikował olbrzymią ilość prac filozoficznych, poświęconych głównie szczegółowym analizom fenomenologicznym. Zmarł w 1970 roku w Krakowie.

POGLĄDY

Ingarden, inspirując się poglądami Husserla, rozwinął fenomenologię w dziedzinie estetyki. Jego najważniejsze dzieła to: „**O dziele literackim**” wydane w języku niemieckim w 1931 roku i „**O poznawaniu dzieła literackiego**” (1937). Filozofa nie interesowało jednostkowe dzieło literackie, ale **istota literatury w ogóle** (pojmowanej jako sztuka). Nie chodziło mu zatem o interpretację, ale o opisanie zbioru cech właściwych każdemu dziełu literackiemu.